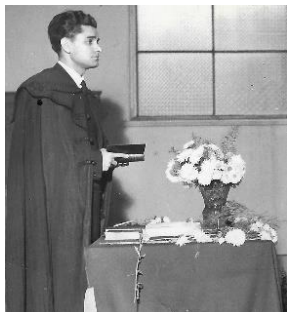

Szendró Dénes AZ ISASZEGEN NEGYEDSZÁZ ÉVET SZOLGÁLÓ REFORMÁTUS LELKÉSZ: SZIKSZAI JÁNOS

Szikszai (Szalisznyó) János 1929. szeptember 10-én Egerben született. Gyermekkorát szüleiivel Egerben, Domoszlón, majd Markazon töltötte. Az utóbbi helyen végezte el az elemi iskola első négy osztályát, majd 1941-től 1944-ig a nyolc

évfolyamos Ceglédi Kossuth Lajos Gimnáziumba járt, mint a Surányi Károly József Hadiárva és Gondozó Otthon bentlakásos diákja. A II. Világháború miatt 1944-ben hazaköltözött Domoszlóra, s 1945-től 1949-ig bejáróként Gyöngyösön folytatta középiskolai tanulmányait. Utána 1950 és 1955 között a Budapesti Református Teológiai Akadémiára járt. Ennek elvégzése után Soltra helyezték segédlelkésznek. 1956-ban a második lelkési vizsgáját is letette, majd Átányba került beosztott lelkésznek.

1957. január 8-án kötött házasságot feleségével, Kovács Jolánnal, akitől négy leánygyermekük született. 1957. április 1-től Gyöngyösön kapott állást, ahová augusztus 1-től óvónó feleségét is áthelyezték Domoszlóról. Hetente kétszer Mátraházára is följár a református lelkészüdülöbe szolgálni. Isaszegre Gyöngyösről 1960. április 1-vel helyezte át Szamosközi István püspök. Egy évig a 11x5 négyzetméteres gyülekezeti teremben éltek, mivel a parókián a disszidált fiaival való levelezése miatt állásából felfüggesztett előző lelkész lakott.

1966-ban sikerült a templomot és a parókiát tataroznia a felesége által felvett OTP bankkölcsönből, melyet azután havi részletekben a gyülekezet törlesztett. A felújításhoz még hiányzó 120 ezer forintot egy magyarul tudó holland turista fizette ki, s ugyancsak holland adományból jutott később egy Trabant gépkocsihoz is. A gyülekezeti terem parkettáit Jakócs Gábor szerezte be, lerakása pedig Nemes István társadalmi munkájának köszönhető. A Kossuth utcai vaskerítést Béres János pünkösdi prédikátor hegesztette össze, a kerítés festését pedig a Szikszai-család és Szabó Sándor végezte. Az akkori gépkocsigarázshoz a bontott téglát Dr. György Attila katolikus plébános biztosította, a kőművesmunka pedig Kelemen Lajos nevéhez fűződik.

Isaszegen töltött évei alatt a gyülekezet gondnokaiként Jakócs Dániel (1957-63), Hegyi

József (1963-1964), Baranyai Sámuel (1964-1968) és Jakócs Dániel (1968-1985) segítették a munkáját. Jakócs Dániel idejében a kántori feladatokat fia, Jakócs Gábor látta el.

A missziói munkában körzetgazdaként Gugó Mihályné, Székelyhidi Györgyné, id. Szabó Sándor és felesége, Dancs Istvánné, Blázsovits Lászlóné, Székely László és felesége (Manci néni), Deák Sándor és felesége, Csonka Károly és Bánki Ferencné (Jucika néni) tevékenykedett.

A gyülekezeti életben aktívan működő személyek Nemes István, Kelemen Lajos, Varga Gábor, Papp Elek, Szabó Sándor, Csécsi Sándor, Greznár Józsefné, Tibold Gézané, özv. Benke Józsefné, özv. Sebesi Lászlóné, Körmöndi Tibor, Körmöndi Tiborné, Ladányi Ferenc, Jakócs Dánielné, Varga Gábor, Király László, Szabó Gyula, Darányi Lajos, Darányi István, Kovács Miklós, Kovács János és Váradi János voltak.

A harangozói, templomtakarítási és kertgondozási feladatok elvégzéséért akkoriban a gyülekezet szolgálati lakást biztosított. E tevékenységeket Hajdú György és felesége, majd Halászi Gáborné látta el. A kezdetekben kézzel történő harangozást Deák Sándor presbiter automatizálta úgy, hogy egy elektromos motor bekapcsolásával lehetett a harangokat megszólaltatni.

1978. szeptember 17-én Dr. Tóth Károly püspök vizitált és hirdette az igét Isaszegen. Az istentisztelet után készült csoportképen a református templom lépcsőjén állók első sorában Berzétéy László gyöngyösi lelkész (később esperes), Dr. Mészáros István egyházmegyei gondnok, Fónagy Zoltán esperes, Dr. Esze Tamás egyházkerületi főgondnok, Dr. Tóth Károly püspök és Szikszai János isaszegi lelkipásztor látható.

Minden év júliusának második vasárnapján református és evangélikus gyülekezetek részvételével „csendesnap” volt Isaszegen. Ez délelőtt 9 órakor kezdődött a templomban egy rövid áhítattal. Utána kb. két kilométeres séta következett a Sápi út végén lévő fenyves erdőbe, ahol igehirdetéssel folytatódott az összejövetel, majd csoportokba rendeződve kerültek megtárgyalásra az elhangzottak. Ezt követően mindenki elfogyasztotta az otthonról hozott elemőzsiáját, majd a baráti beszélgetések után egy rövid igemagyarázat következett, befejezésül pedig úrvacsora zárta a napot. A gyerekek számára párhuzamosan külön program volt sok játékkal és énektanulással. Az ország minden tájáról érkeztek gyülekezetek, így például Rákoscsabáról, Pécelről, Gödöllőről Nagytarcsáról, Székesfehérvárról, Veszprémből, Óságráról és Miskolcra is. Napos, szép idő esetén sokszor 250-300 hívő is összegyűlt az erdőben.

Rendszeres résztvevője és igehirdetője volt ezeknek az alkalmaknak Gáncs Péter későbbi evangélikus püspök is, aki 1977 és 1980 között a Rákoscsaba-Pécel-Isaszegi Evangélikus Társ-gyülekezet, majd 1980-tól 1996-ig a Nagytarcsai Evangélikus Gyülekezet lelkészeként szolgált.

Egy ilyen találkozón, 1975 körül készült ez a fotó, amelyen Madarász Lajos esperes, Túrmezei Erzsébet evangélikus költő, Szikszai János isaszegi lelképásztor, Mészáros István egyházmegyei gondnok és Berzétéy László gyöngyösi lelkész (később esperes) áll.

Szikszai Jánost nagyon érdekelte Isaszeg múltja is. A helyi Múzeumbarátok Körének tagjaként id. Szathmáry Zoltán templomépítő gondnok és múzeumlapító helytörténész mellett fontos szerepet játszott abban, hogy az 1849-es isaszegi csatában kiemelkedő hősiességet tanúsító lengyel légió, és annak parancsnoka – Wysocki József tábornok – 1972-ben emléktáblával lett megörökítve a református templom homlokzatán is. Családfa kutatásainak eredményességét tükrözi, hogy összeírta a szinte teljes mértékben római katolikus vallású Isaszegre 1984-ig beköltözött református

családok előző lakóhelyeit. Kimutatása szerint az akkori isaszegi reformátusok a történelmi nagy Magyarország 112 különböző településéről származtak.

Kérésére 1980-ban a gyülekezet presbitériuma elajándékozott neki egy 150 négyszögölös telket a templom mögötti kertből, amiért ő és a felesége egy elektromos orgonát vásárolt az egyházközségnek. Elhunyt szülei házának eladásából és felesége OTP bankkölcsönéből, majd szintén a felesége elhunyt szüleinek örökségéből – a gyülekezeti tagok társadalmi munkájával – készült el a családja által ma is lakott épület.

Szikszai János 24 évi és 7 hónapi isaszegi munkálkodás után, 1984-ben meghívást kapott egy jóval népesebb gyülekezetbe, a Duna-kanyarban lévő Tahitótfaluba, ahol lelkészként 1984 novemberétől 1996 októberében történt nyugdíjba vonulásáig 12 boldog évet töltött el. 1996-ban nyugdíjasként költözött vissza feleségével az isaszegi családi házukba, melyet addig lányai használtak, s ahol ismét bekapcsolódott a település életébe.

A Falumúzeum kertjében 2001. szeptember 28-án, id. Szathmáry Zoltán (1901-1989) templomépítő gondnok és múzeumlapító helytörténész mellszobrának felavatásakor készült fényképen balról jobbra Sebestyén Benedek (1937-2011) nagykatái református lelkész, a szobor alkotója, Bajusz Árpád (1951-2015) isaszegi református lelkész, Szikszai János (1929-2003) nyugdíjas református lelkész és Gulyka József (1937-2016) isaszegi római katolikus címzetes prépost, esperes, plébános látható.

Szikszai János lelkész hozzákezdett életútjának „Küldetés” címmel történő megírásához, amelyet azonban már csak a felesége, Joli néni tudott befejezni. Örömteli nyugdíjas éveinek ugyanis a Kossuth Lajos utca és a Móricz Zsigmond utca kereszteződésének zebraján történt felelőtlen gázolás vetett véget 2003. november 28-án. 74 évet élt. Nyugodjon békében.